



**International Science Group**

**ISG-KONF.COM**

**XII**

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC  
AND PRACTICAL CONFERENCE  
"ACTUAL PRIORITIES OF MODERN SCIENCE,  
EDUCATION AND PRACTICE"**

**Paris, France  
March 29 - April 01, 2022**

**ISBN 979-8-88526-748-9**

**DOI 10.46299/ISG.2022.1.12**

# **ACTUAL PRIORITIES OF MODERN SCIENCE, EDUCATION AND PRACTICE**

Proceedings of the XII International Scientific and Practical Conference

Paris, France  
March 29 – April 01, 2022

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The XII International Scientific and Practical Conference «Actual priorities of modern science, education and practice», March 29 – April 01, 2022, Paris, France. 893 p.

ISBN - 979-8-88526-748-9

DOI - 10.46299/ISG.2022.1.12

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Kanyovska Lyudmila Volodymyrivna</u>	Associate Professor of the Department of Internal Medicine
Levon Mariia	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
Hubal Halyna Mykolaivna	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

## TABLE OF CONTENTS

AGRICULTURAL SCIENCES		
1.	Botayeva L.Z. UPDATING THE TECHNOLOGY OF TRADITIONAL AND MODERN KURT PRODUCTION, THE IMPORTANCE OF DEVELOPING AN ORGANIZATIONAL STANDARD	26
2.	Japharidze E. GEORGIA- THE HOMELAND OF VINES AND WINE	33
3.	Господаренко Г.М., Любич В.В., Сіліфонов Т.В. ВПЛИВ СИСТЕМ УДОБРЕННЯ У ПОЛЬОВІЙ СІВОЗМІНІ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ РІЗНОСТИГЛИХ СОРТІВ ПШЕНИЦІ М'ЯКОЇ ОЗИМОЇ	37
4.	Задорожна І.С. ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ПІДГОТОВКИ ДОКТОРІВ ФІЛОСОФІЇ З АГРОНОМІЇ	41
5.	Ключевич М.М., Вигера С.М., Столяр С.Г., Стригун О.О. СТРАТЕГІЯ ХОЛІСТИЧНОГО НАУКОВО-НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З МЕТОЮ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ФІТОЦЕНОЗІВ І ЗАХИСТУ РОСЛИН	44
6.	Ключка С.І., Чемерис І.А., Дзюбенко О.М., Сич В.С. АНАЛІЗ РОЗПОДІЛУ МИСЛИВСЬКИХ УГІДЬ НА ПРИКЛАДІ ДП «ЧЕРКАСЬКЕ ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ ЛІСОВОГО ТА МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА»	51
7.	Молеца Н.Б., Воропай Г.В., Мозоль Н.В. ФОРМУВАННЯ ВОДНОГО РЕЖИМУ НА ОСУШУВАНИХ ЗЕМЛЯХ ПРИ ВИРОЩУВАННІ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ КОРМОВИХ КУЛЬТУР В УМОВАХ ЛІВОБЕРЕЖНОГО ЛІСОСТЕПУ	57

24.	Кравченко С.В., Ганзій М.Р. ДОСЛІДЖЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ N-ХЛОР-N- БЕНЗОЇЛОКСИБЕНЗАМІДУ З НУКЛЕОФІЛЬНИМИ РЕАГЕНТАМИ	137
ECONOMIC SCIENCES		
25.	Byba V., Pinchuk N. ALTERNATIVE SOURCES OF ENERGY - ENERGY SECURITY OF THE STATE	140
26.	Turtay A. ТЕХНОЛОГИЯ ОЦЕНКИ ЭФФЕКТИВНОСТИ УПРАВЛЕНИЯ ЧЕЛОВЕЧЕСКИМИ РЕСУРСАМИ ПРИ ПРОВЕДЕНИИ ИННОВАЦИЙ	145
27.	Андрушків Б.М., Погайдак О.Б., Кирич Н.Б., Гагалюк О.І. УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОГО ТА МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ В УМОВАХ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ІНФОРМАЦІЙНО- КОМУНІКАТИВНИМИ ЗАСОБАМИ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД	156
28.	Вольська А.О. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ФОРМУВАННЯ СТАЛОГО (ЗБАЛАНСОВАНОГО) ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ В УКРАЇНІ	164
29.	Вінницька О.А., Чвортко Л.А., Корнієнко Т.О. РОЛЬ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ У ФОРМУВАННІ ЗАСАД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	168
30.	Гбур З.В., Кошова С.П. КОСМІЧНА ГАЛУЗЬ – ОДНА З СКЛАДОВИХ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	172
31.	Графська О.І., Перегіняк Т.І. АНАЛІЗ ВПЛИВУ ЗОВНІШНІХ ФОРМ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В ТУРИЗМІ	177

## **РОЛЬ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ У ФОРМУВАННІ ЗАСАД ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

**Вінницька Оксана Анатоліївна**

кандидат економічних наук, доцент,  
Уманський державний педагогічний  
університет імені Павла Тичини

**Чвертко Людмила Андріївна**

кандидат економічних наук, доцент  
Уманський державний педагогічний  
університет імені Павла Тичини

**Корнієнко Тетяна Олександрівна**

кандидат економічних наук, доцент  
Уманський державний педагогічний  
університет імені Павла Тичини

Проблематика децентралізації як одного із засобів підвищення ефективності функціонування публічної влади вже впродовж тривалого періоду часу перебуває в полі зору вітчизняних науковців та експертів. Це зумовлено, зокрема, успішною реалізацією засад децентралізації у практиці більшості держав Європейського Союзу. Децентралізація означає такий спосіб визначення та розмежування завдань і функцій, за якого більшість із них передається з рівня центральних органів на рівень нижчий і стає власним завданням та повноваженням органів нижчого рівня [5].

Термін децентралізація на території України вперше був згаданий у Конституції Української Народної Республіки в 1918 р., де в п.5 розділу першого «Загальні постанови» було зазначено, що, не порушуючи єдиної своєї влади, Республіка надає своїм землям, волостям і громадам права широкого самоврядування, дотримуючись принципу децентралізації [8]. В ст.132 Конституції України вказується, що державно-територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності й цілісності державної території, поєднанні централізації й децентралізації в здійсненні державної влади [8].

У наукових працях поняття «децентралізація» визначається як спрямоване зверху вниз переміщення, передача органам місцевого самоврядування частини функцій центральної влади [10, с. 24]. «Великий тлумачний словник сучасної української мови» визначає децентралізацію як систему управління, за якої частина

функцій центральної влади переходить до місцевих органів самоуправління; скасування або послаблення централізації [4, с. 12].

Дослідження децентралізації державної влади й реформ місцевого самоврядування в пострадянських державах дозволили визначити три основні моделі розвитку цих систем [5, с. 19]. Перша модель – формально децентралізовані системи органів місцевого самоврядування, у яких законодавство передбачає створення різних організаційних моделей місцевого самоврядування, фінансово автономних певною мірою. Друга модель – комбінація централізації й децентралізації, де представницькі органи влади мають відносну автономію, проте залишаються під патронатом держави. Фактично така практика унеможливує можливість виявлення ініціативи й заважає незалежній адміністративній діяльності. Третя модель має риси адміністративної децентралізації; це так звана «ієрархічна піраміда компетенцій», що базується на принципі підпорядкування найвищому органу [10, с. 25].

Ці моделі розвитку дають змогу обрати певній державі модель децентралізації, за якою буде проводитись реформа, аналізуючи певні соціальні аспекти, співвідношення зі взятим курсом держави та враховуючи думку громадськості. Станом на сьогодні, враховуючи задекларовані реформи, варто зазначити, що Україна розвивається за прикладом другої моделі, тобто шляхом комбінацій централізації й децентралізації, згідно зі ст.132 Основного Закону, при цьому рухається в напрямі першої моделі [6, с. 19].

Децентралізація тісно пов'язана з організацією системи державного управління. Вона сприяє побудові ефективних взаємовідносин між державними органами управління і органами управління на локальному рівні. Наукові дослідження теорії децентралізації різняться об'єктом і характеризуються багатьма аспектами, що зумовлено існуванням різних видів децентралізації.

У теоретичних і практичних дослідженнях поняття «децентралізація» є багатоаспектним та розглядається різнопланово. На семантичному рівні децентралізація (від латинського *de* – «протиставлення», *centralis* – «центральный») трактується як знищення, ослаблення або скасування централізації [11, с. 249]. Тобто, це система розподілу функцій і повноважень між державним і місцевими рівнями управління із розширенням прав останніх. Витоки децентралізації сягають XVIII століття, коли уперше це поняття було закріплене французьким законодавством [1]. Водночас у Франції виникла теорія децентралізації, яка передбачала поділ усіх адміністративних прав на ті, що належать тільки до компетенції держави, й на такі, що надаються громаді шляхом делегації. Такий підхід потребував утворення органів місцевого самоврядування й чіткого визначення кола їхніх дій і ототожнював децентралізацію із самоврядуванням.

Тож термін «самоврядування» за своїм змістом близький до «децентралізації» [2]. Та роль децентралізації управління в процесах становлення інституту місцевого самоврядування є визначальною [2]. Адже децентралізація є своєрідною системою управління, за якої частина функцій центральної влади переходить до органів

місцевого самоврядування [2]. Звідси випливає взаємопов'язаність понять «місьцеве самоврядування» та «децентралізація»: остання передбачає передання повноважень органів державної влади на місцевий рівень, що є поштовхом до розвитку та укріплення інституту місцевого самоврядування [2].

Надання державних послуг на місцевому рівні повинні бути у повноваженні місцевого самоврядування. Надаючи місцеві громадські послуги на місцевому рівні, регіональний уряд може адаптувати їх якість і кількість до місцевих умов і обставин і отримати більші переваги. Надання кращої якості послуг дозволить місцевим громадам залучити на свою територію бізнес і, тим самим, підвищити ціни на нерухомість. Це, у свою чергу, сприятиме зростанню обсягів податків від виробничої діяльності та продажу нерухомості, які необхідно залишити на місцевому рівні [12].

Децентралізація пов'язана також і з необхідністю координації політики різних рівнів влади. Якщо є кілька незалежних урядів, які можуть визначати податкові надходження і витрати на свій розсуд, то неможливо буде підтримувати узгодженість фіскальної політики на рівні держави, що проявиться в схильності до дефіцитів бюджетів на всіх рівнях влади [13].

Децентралізація державних фінансів є складовою бюджетного регулювання, а саме – регулювання міжбюджетних відносин, однією з сторін якого обов'язково є держава. Регуляторні механізми бюджетної децентралізації – сукупність форм і методів впливу на організацію бюджетних відносин субнаціонального рівня, що формуються для вирішення завдань регулювання процесу бюджетної децентралізації.

Регуляторні механізми, крім встановлення норм управління територіальними фінансами і вимог до якості управління в умовах бюджетної децентралізації, покликані містити стимулюючі елементи, що сприяють відповідальній самостійності у проведенні бюджетної політики на субнаціональному рівні. Як правило, регуляторні механізми орієнтовані на те, щоб не допустити неефективного розвитку процесу бюджетної децентралізації [7].

Для ефективності бюджетної децентралізації, на думку С. Ларіної [9], необхідною є орієнтація центральною владою регіональних і місцевих органів влади на визначенні цілей бюджетної політики, розробленні моделей суспільної поведінки з урахуванням параметрів, які або консолідують позитивний ефект бюджетної децентралізації, або перешкоджають виникненню ситуацій, які суперечать встановлюваним вимогам (як варіант – нівелюють їх наслідки). Центральна влада «примушує» територіальні структури діяти відповідним чином, і тут важливе значення має її позиція в реалізації стратегії бюджетної децентралізації і підходах до розроблення регуляторних механізмів.

Регуляторні механізми повинні надавати стимулюючу дію на фінансову поведінку субнаціональних органів влади, сприяти зростанню якості і відповідальності в управлінні громадськими фінансами. Отже, децентралізації



спрямована на формування якісно нової системи управління громадськими фінансами.

### Список літератури:

1. Бескид Й. Теоретичні засади бюджетної децентралізації: нормативна та позитивна теорія бюджетного федералізму. Світ фінансів, 2007. №4 (13). С. 116–121.
2. Бутурлакiна Т. О., Мiнкович В. Т. Фiнансова децентралiзацiя як фактор економiчного зростання рeгiонiв. Наук. вiсн. Ужгород. ун-ту. Сер. : «Економiка», 2010. № 31. URL: [www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2010\\_31/statti/4\\_8.htm](http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2010_31/statti/4_8.htm).
3. Вiнницька О. А., Корнiєнко Т. О., Чвeртко Л. А. Мiсцевi податки як джерело доходiв мiсцевих бюджетiв. Мiжнародний науковий журнал "iнтернаука". Серiя: "Економiчнi науки", 2021. №11. URL: <https://www.inter-nauka.com/uploads/public/1636987883209.pdf>
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови [Текст] / уклад. i голов. ред. В. Т. Бусел. К. ; Iрпiнь ; Перун, 2001. 1440 с.
5. Децентралiзацiя публiчної влади: досвiд європейських країн та перспективи України [Текст] / [Бориславська О. М., Заверуха I. Б., Школик А. М. та iн.] // Центр полiтико-правових реформ. К. : Москаленко О. М., 2012. 212 с.
6. Завгороднiй В.А., Романов М.Ю., Децентралiзацiя та федералiзацiя: порiвняльний аналіз i можливостi впровадження в Україні. Вiсник Запорiзького нацiонального унiверситету, 2015. № 1 (1). С. 16–22
7. Кваша Т.К. Теоретичнi та практичнi аспекти фiскальної децентралiзацiї: емпiричний аналіз. Економiчний простiр, 2014. № 189. С. 127–115.
8. Конституцiя України вiд 28 червня 1996 року. Вiдомостi Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
9. Ларина С. Теория, методология и направления бюджетной децентрализации. Финансовая экономика, 2010. № 3. С. 22–45.
10. Побочний I.А. Полiтико-правовi засади децентралiзацiї влади в контекстi реформ в Україні. Правова держава : iсторiя, сучаснiсть та перспективи формування в умовах євроiнтеграцiї: матерiали Українсько-польської наук.-практ. конф., (Днiпропетровськ, 15 лист. 2013р.). Д. : Днiпропетр. держ. ун-т внутр. справ. 2013. С. 24–25.
11. Словник iншомовних слiв / [видання друге, виправл. i доповн.]; за ред. О.С. Мельничука. К.: Головна редакцiя УРЕ. 1985. 967 с.
12. Bos Frits Economic theory and four centuries of fiscal decentralisation in the netherlands. OECD JOURNAL ON BUDGETING. 2012. Volume. 2012/2. 54 p.
13. De Mello L. R. Intergovernmental scal relations: coordination failures and scal outcomes. Public Budgeting & Finance. 1999. № 19 (1). P. 3–25.